

РЕШЕНИЕ

№ 4528

гр. София, 21.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 06.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8379** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 220 от ЗМ.

Образувано е по жалба на [фирма], с адрес за кореспонденция - [населено място], [улица], ет. 6, срещу Решение № 655 / 06. 11. 2008 г. на началника на Митница А. С., потвърдено с Решение № РМ 4401-0321 / 16. 06. 2009 г. на директора на РМД С.. В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради нарушения на материалния закон. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспореното решение на началника на Митница А. С.. Ответникът - Началника на Митница А. С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – НАП, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 14.10.2008г. с авиотоварителница номер 386-962-797, митнически манифест номер 25089-16-14.10.2008г. е пристигнала пратка мобилен телефон с получател И. К.. Същият е подал молба номер 9400-0364 от 17.10.2008г., с която е поискал да бъде дадено митническо направление на горепосочената стока. Срокът за получаване на направление на стоката е бил 03.11.2008г. Допълнително, с молба номер 9400- 0364 от 22.10.2008г. е поискано оформяне на режим реимпорт без заплащане на митни сборове

и ДДС, към която е приложена фактура за закупуване на горепосочената стока- мобилен телефон Блекбери 9000 от ЕТ И. К. от [фирма]. Разрешено е срокът да се удължи до 20.11.2008г. Издадено е писмено становище изх.номер 9400- 0364 от 28.10.2008г. относно освобождаване от ДДС на пратка по митнически манифест 25089-16 от 14.10.2008г., в което е посочено, че стоката е изнесена от територията на Общността по реда на чл.231 от Регламент 2454 от 1994г. на Общността/РПМК/, с което тя е загубила своя общностен статут, а връщането следва да се третира по реда на чл.185 от Регламент 2913 от 1993г. на Общността /МК/ и чл. 844- 855 от РПМК. По искането за освобождаване от заплащането на ДДС е посочено, че същото е неоснователно, тъй като не са представени документи, които да дават основание за прилагането на чл.58, ал.1, т.15 от ЗДДС. Едноличният търговец е уведомен за писменото становище на 4.11.2008г., като е получил копие от същото.

С обжалваното Решение № 655 от 06.11.2008 г., издадено от началника на Митница А. С. е задължен жалбоподателя да заплати сумата в размер на 213.20 ДДС. Решението е връчено на 06.11.2009 г.

Подадена е на 20.11.2008г. по пощата жалба вх. № 2600- 9501 от 24.11.2008 г. до директора на РМД – [населено място], като горестоящият орган се е произнесъл с решение № РМ 4401- 0321 от 16.06.2009 г., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Решение № 655 от 06.11.2008 г. на началника на Митница А. С. и е потвърдено обжалваното решение.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението на горестоящия административен орган, по повод проведеното обжалване по административен ред, е връчено на 29. 06. 2009 г., а жалбата е изпратена по пощата на 13. 07. 2009 г. поради което следва да се приеме че жалбата е подадена в срок от надлежна страна и е допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на оспорване и съответно на проверка от страна на съда, на основание чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК е първоначалния административен акт – решението на началника на Митница А. С., съобразно материалния закон към момента на издаването му, съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК.

Съдът счита, че в конкретния случай пратката по митнически манифест № 25089/16 от 14.10.2008г. има основание да се приеме, че при износа от територията на Общността същата е декларирана по реда на чл.231, б."а" от Правилника за прилагане на МК- Регламент № 2454/93 на ЕО., а именно: Следните стоки, когато не са изрично декларирани пред митническите органи, се смятат, че са декларирани за редовен износ с действието, посочено в член 233(б): (а) стоки с нетърговски характер, неподлежащи на износно митни сборове, които се намират в личния багаж на пътник. Съгласно чл.185 от Митническия кодекс- Регламент № 2913/92 на ЕО и чл.844 и чл.855 от ППМК, когато местни стоки, изнесени извън територията на Общността бъдат отново въведени в нея, същите се освобождават от вносни митни сборове по искане на заинтересованото лице.

На основание чл.58, ал.1, т.15 от Закона за данък върху добавената стойност (отменена, но действала към момента на издаване на акта), освободен от данък е вносът на стоки в непроменено състояние, които са били временно изнесени и се реимпортират в непроменено състояние в сроковете, предвидени в митническото законодателство.

Съдът счита, че доколкото в конкретния случай се касае за мобилен телефон, който

безспорно може да се събере в личния багаж на пътника, същия попада в приложното поле на посочената по горе разпоредба на чл. член 231(а) от Регламент № 2454/93 на ЕО.

При това положение, съдът счита че не е необходимо същите да бъдат поставяни под режим „временен износ“, за да бъде приложена разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 15 от ЗДДС, в действалата към този момент редакция.

В същото време, предвид направените по делото уточнения представения електронен билет от 17. 09. 2008 г., както и справка от Главна Дирекция „Гранична полиция“, са налице доказателства за напускане територията на България на лицето А. А. на 28. 09. 2008 г.

Действително по делото няма безспорни доказателства, че при напускането лицето е изнесло въпросния телефон, но при преценката на това обстоятелство, което се явява трудно доказуемо именно предвид малкия му обем, следва да се преценяват всички доказателства по делото в тяхната съвкупност.

Липсва всякаква икономическа и правна логика, всички вещи находящи се в личния багаж на пътниците да се оформят митнически, за да могат същите да се възползват в последствие от разпоредбата на чл. член 231(а) от Регламент № 2454/93 на ЕО.

В същото време по делото е представено копие от фактура № [ЕГН] / 19. 09. 2008 г. издадена от [фирма] и получател [фирма], от която е видно, че действително няколко дни преди датата на която се твърди че мобилния телефон е изнесен извън територията на Общността, едноличния търговец е закупил мобилен телефон от същия вид и модел, като този който впоследствие му е доставен с митнически манифест № 25089/16 от 14.10.2008г.

При това положение, с голяма степен на вероятност се оказват твърденията на жалбоподателя, че доставения впоследствие мобилен телефон, е именно този който е закупил от [фирма] и който предоставил на свой приятел за ползване, поради което при връщането му не следва да заплаща ДДС, на основание чл. 58, ал. 1, т. 15 от ЗДДС.

В подкрепа на изложеното е и молбата на жалбоподателя до началника на Митница А. С. вх. № 9400-0364 / 17. 10. 2008 г. към която прилага заверено копие от кутията на апарата с неговите идентификационни номера, заверено копие от гаранционната карта на апарата, като сочи че при необходимост може да представи оригиналната кутия за физически оглед и сравнение на серийния номер и IMEI номера с този на самия апарат. Посочените документи обаче не са представени по делото от страна на административния орган, в нарушение на задължението му по чл. 152, ал. 2 от АПК, да представи заверено копие от цялата административна преписка.

В същото време, по делото е налице протокол за проверка на стоките № 135 / 06. 11. 2008 г., от който е видно, че серийния номер, както и PIN кода са по приложените документи към ЕАД-то. Доколкото обаче към ЕАД-то няма приложени документи, в които да е вписан серийния номер на телефона, съдът приема, че съпоставката при проверката на мобилния телефон, е именно с приложените от жалбоподателя документи при закупуването на мобилния телефон от [фирма]. В тази връзка, следва да се отбележи, че изрично в митническата декларация в клетка 34 е посочено като държава на произход ЕУ.

Изрично в писмо изх. № 9400-0364 / 28. 10. 2008 г. на началника на Митница А. С., е посочено, че има основание да се приеме, че при износа от територията на общността е декларирана (стоката – въпросния мобилен телефон) по реда на чл. 231,б. (а) от Правилника за прилагане на митнически кодекс /ППМК/ - Регламент № 2454/93 на ЕО.

При това положение, неправилно и в противоречие с чл. 58, ал. 1, т. 15 от ЗДДС, с оспореното решение е определено задължение за ДДС в размер на 213,20 лв. по ЕАД 08BG005100Г0457240 / 05. 11. 2008 г. на жалбоподателя [фирма].

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания индивидуален административен акт е незаконосъобразен, поради противоречие с материалноправни разпоредби и съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], Решение № 655 / 06. 11. 2008 г. на началника на Митница А. С., потвърдено с Решение № РМ 4401-0321 / 16. 06. 2009 г. на директора на РМД С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. България, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: